

som her fra vor Side foreslaas nedsat til 6 000 Kr., medens et Flertal foreslaar dem nedsat til 6 500 Kr., 8 650 Kr., og da jeg maa gaa ud fra, at der til de Forsøg, der her gøres, navnlig bruges billige Varer, Levnedsmidler o. s. v., som er faldet meget i Pris, skulde man vist ogsaa kunne komme igennem med det Beløb, vi foreslaar, uden at træde Hindhede for nær. Jeg vilde i det hele taget ønske, at vi snart kunde blive fri for hele denne Bevilling. Jeg skulde ikke have noget imod, at der ydedes Hindhede for det store Arbejde, han har gjort, en Statsbevilling eller en Statsgave, saa længe han lever, men selve denne Bevilling paa Finansloven, der, som jeg har nævnt, er en 25 000 Kr., godt og vel, synes jeg er lige stor nok.

Den højtærede Minister sagde, at han ikke mente at kunne komme igennem vedrørende Statens Ulykkesforsikring, men maatte forbeholde sig at søge en Bevilling paa 5 000 Kr. til Arbejderforsikrings-Raadet til det Arbejde, der skulde gøres der. Det er jo muligt, at de er meget overbebyrdede med Arbejde i Arbejderforsikrings-Raadet, men jeg vil dog tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der, saa vidt jeg husker, alene i Løn i Arbejderforsikrings-Raadet aarligt betaales et Hundrede og nogle og tres Tusinde Kroner, i Ekstrahjælp 14 000 Kr. og i Honorarer ca. 47 000 Kr. Jeg kunde tænke mig, at det Arbejde, som vedrører Statens Ulykkesforsikring, maatte kunne puttes ind der uden at bebyrde Staten med yderligere Udgifter.

Rode: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal vil jeg gerne bemærke, at jeg ikke har været nogen overbevist Tilhænger af, at den særlige Administration indenfor Statens Ulykkesforsikring vedrørende Embedsmændene blev ophævet — paa ingen Maade. Jeg har ment, at denne Administration, som blev oprettet i min Tid, har haft sit Værd og ogsaa i Fremtiden vilde have det, og jeg tror i Virkeligheden, at de fleste Indenrigsministre vilde mene det samme. Men naar man har besluttet, at den skal ophæves, kan det ikke nytte noget at have en Bevilling staaende tilbage som en Slags Rest, formodentlig til Honorarer vedrørende et eller andet, og derfor har jeg sluttet mig til Forslaget om, at samtlige Beløb, som er opført til denne ophævede Institution, bortfalder. Jeg vil meget indtrængende anmode den højtærede Minister for Sundhedsvæsenet om nøje at undersøge den Paastand, som

er fremkommet fra Arbejderforsikringsinstitutionen, om at denne Ophævelse skulde bevirke et saadant Besvær for dem, at det vilde medføre en forøget Udgift af 5 000 Kr., tror jeg det var Ministeren sagde. Vi skal selvfølgelig, naar Forslaget kommer, undersøge det efter dets saglige Indhold, men det skulde nødvendig være et Forsøg paa at faa en Bevilling til at genopstaa i en anden Form. Man kender saadanne Tilfælde fra tidligere. Den højtærede Minister for Sundhedsvæsenet har maaske ikke haft Lejlighed til at se, at det kan tænkes, at en Bevilling fjernes og saa opstaa igen under en ny Form.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om de Nedskæringer, vi har drøftet her, og som jo er de eneste, der har nogen Interesse paa dette Budget, vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at den Gang Ministeriet forelagde sit Forslag om Nedskæringerne, rettede jeg i Finansudvalget Anmodning til Ministeriet om at drage Om-sorg for, at dette Forslag paa Grund af sin særegne Karakter blev offentliggjort. Ministeriet stillede sig lige saa forstaaende overfor dette Ønske som Finansudvalgets Flertal, og Ændringsforslagene blev offentliggjort og omtalt overalt i Landet. Jeg motiverede udtrykkelig Ønsket om denne Offentliggørelse med, at denne Ændring af usædvanlig Art af et Finanslovsforslag ikke skulde foregaa for lukkede Døre, men fuldt ud i hele Offentlighedens Paasyn, saaledes at der blev Lejlighed til, hvor man mente det berettiget, at øve en saglig Kritik overfor Forslag, som maatte antages ikke at være i Overensstemmelse med det Princip, Kronens Respektering, som blev foreslaaet anvendt.

Der har saaledes været fuld Anledning for alle til at gøre Indvendinger, hvis de har haft berettigede Indvendinger at gøre. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger nu, at det kan man ikke tillægge den Vægt, som jeg tillægger det, fordi der var mange, som vilde mene, at nu skulde man jo skæres ned, og saa var der ikke noget at gøre. Det gælder i Sandhed alle de Foreninger og Institutioner, for hvilke Nedsættelsen er en naturlig Omskrivning af Kronen, og som derfor ser, at de kan bestaa ogsaa under den nye Form for Tilskud. Degør selvfølgelig Indvendinger, men andre, som ser sig berøvet mere, de vil selvfølgelig gøre en Indvending, og det har jo ogsaa forskellige gjort, og dem er der ogsaa blevet taget Hensyn til.

Jeg gør opmærksom paa, at indenfor